

igennem i en række lande for at tilfredsstille kravene til ØMU'en f.eks. om en mindre offentlig sektor og et mindre underskud, hvor man har skåret på overførselsindkomster i en række lande, og hvor man har trykket den offentlige sektor og sådan nogle ting ned.

Derfor synes jeg også, selv om det er et stort arbejde, at det faktisk er vigtigt at få det belyst som en del af den danske debat frem til afstemningen i september måned. Jeg vil spørge ministeren, om han deler den opfattelse ud fra interesse både for socialpolitik og ØMU'en.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det anede mig jo nok, at der var den vinkel på det. Det behøver man vel heller ikke at være den store spåmand for at kunne have gættet sig til.

Jeg tror nu ikke, at det vil lykkes at få den vinkel på det. Der er ikke noget i konvergenskravene, som vil kunne have den betydning, som jeg mener, der gives udtryk for her. Men derfor synes jeg faktisk også, at det er lidt spændende at se den dagsorden, der netop skal forhandles i Lissabon i de næste 2 dage, hvor Kommissionen bl.a. har som en målsætning, at fattigdom blandt børn skal vi have bekæmpet inden år 2010. Det er meget, meget ambitiøst. Hvor den græske kommissær, også refereret i en række danske aviser gennem de seneste dage, virkelig har blæst til kamp for det, vi herhjemme bl.a. betegner som det rummelige arbejdsmarked.

Det, der jo rent faktisk er ved at ske i den europæiske diskussion, er, at en række af de initiativer, som vi i øvrigt ofte i samarbejde med hr. Villy Søvndals parti op igennem 1990'erne har fået taget fat i, og som har betydet, at uligheden i det danske samfund er mindsket, nu er undervejs til også at blive et europæisk projekt. Anderledes kan man faktisk ikke læse optakten, som den har været til det her topmøde, som nu er undervejs til at gå i gang. Og det konkrete indhold, der er i dagsordenen, er også en pil i den retning.

Så jeg synes i realiteten, vi sammen skulle glæde os over, at der er blæst til kamp mod den sociale ulighed, at der er blæst til kamp for, at vi skal gøre noget ekstraordinært ved beskæftigelsen, ungdomsarbejdsløsheden og alle de andre vigtige dagsordenspunkter.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror også, vi på et tidspunkt, hvor vi har lidt bedre tid end nu, skal gøre lidt mere ud af den her diskussion, fordi det er en af de centrale diskussioner også frem mod afstemningen den 28. september. Det kan jo være smukt nok, at man i forhold til, at det indtil nu har skabt ulighed, ser, hvad virkningen er. Det kan også være, at der har været for mange konservative regeringer i Europa i 1980'erne og starten af 1990'erne. Det er det ene mulige svar. Det andet mulige svar er, at det er de kriterier, der har været påtvungne for at nå ØMU'en, der har været årsag til det. Det synes jeg må være spændende at få analyseret lidt nærmere på.

Men jeg vil så til slut sige til ministeren, som siger, at det råder man bod på på rådsmødet her i Lissabon, at når jeg læser aviser, så synes jeg da til gengæld, at der er to linjer og svar på, hvad der skal ske. Det ene svar kan man læse af Ritt Bjerregaard i Politiken den 19. marts 2000. Hun siger, at der sker ikke noget. Det bliver alt sammen ikke til noget. Det er kun tanker og overvejelser sådan for at berolige.

Og det andet svar kan læse i Politiken den 21. marts 2000 af Helle Thorning-Schmidt fra EU-Parlamentet, der siger, at det her bør blive til noget, og vi vil kæmpe for, at det bliver til noget.

Altså en større samordning mellem socialpolitik og arbejdsmarkedspolitik.

Jeg vil så bare spørge til sidst: Hvilken linje er socialministeren på? De to linjer går i hver sin retning.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Villy Søvndal, at man altså ikke skal have rejst ret meget rundt i Europa gennem de seneste år uden med det blotte øje at kunne gøre én klar konstatering, nemlig at levestandarden generelt er forhøjet i Det Europæiske Fællesskab, at der har været økonomisk vækst, at der er taget fat på at bekæmpe arbejdsløsheden, osv. osv. Det, man kunne kalde den generelle levestandard i Europa, er der ingen tvivl om er blevet forbedret.

Så synes jeg faktisk, vi skal være glade for, vi der måske har lidt den samme indgangsvinkel omkring individets ret og muligheder, at man nu fra Kommissionens side, at man fra statsministerens side rent faktisk bruger tid på et topmøde for at sætte ekstra turbo i forhold til det.

Så bliver jeg nødt til at sige i forhold til det sidste om, hvem jeg holder med af de to citater,